



EL POBLE CATALA



Director: PERE COROMINAS

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
EST. 16 - TELEFON 2298

ANY XIII NÚM. 4031 - BARCELONA, DIJOUS 20 D'ABRIL DE 1916 - UN NÚM. 5 CÈNTIMS

IMPRENTA ESTEREOTIPIA
EST. 16. TELEFON 2298

A LA MEMORIA DEL MESTRE GRANADOS

Pobre Granados!

NOTES INTIMES

Encara em sembla veure'l el dia del enterro d'en Vidiella. Estava molt afectat per la sobtada mort del nostre gloriós amic, el pianista incomparable. Ell igual que tothom estava aterritat com si hagués rebut un cop de mall al cap. Ningú sabia avenir-se, tothom se preguntava lo mateix. ¿on ha sigut? En efecte, el dia avans En Vidiella—més sà i més trempat que mai, malgrat lo que van dir alguns periódics—havia donat ses lliçons com cada dia. Després de la darrera, i no bé acabava de despedir a la deixeble, es dirigí a la finestra a fumar un cigarret tot esperant l'hora del dinar... i caigué aplomat enterra. Era mort.

—Es brutal! en deia en Granados. Qui havia de dirli que més brutal, mil cops més brutal havia d'esser la seva mort i amb la seva, la de la pobre Ampar, la seva fidel companya, que va encoratjarlo sempre en ses lliures i defalliments, que va acompanyar-lo en tots ses viatges, en tres, fins en el de la mort!

En Granados estava aquell dia, dominat per una tristesa fondíssima. Ademés del aclaparament causat per la mort d'en Vidiella, senti la obsessió del terror del viatge qu'anava a emprendre, i al encoratjarlo jo, al profetitzar-li qu'aquella excursió havia de reportar-li tan profit com gloria—aquestes fe la tenia, aquell era el que no podia tr-bar en aquesta terra—va respondre'm brandant el cap.

—Esic segur de que en aquest viatge hi deixaré els ossos.

Jo, que'l sabia pessimista, que tantes vegades havia degut encoratjarlo, senyalant-li com a criatura que fa el raro, per sacudirli les idees negres en que amb sobrada complacencia se entregava, no vaig fer el més petit calal d'aquelles paraules. No ha cregut mai en presentiments. Deu nos guard de que comptéssim a complir-se tots els que s'acuden a la imaginació dels pessimistes, dels timorats, dels cobarts, dels indecisos, dels neuròtics, dels pobres d'esprít! No hi havia obra que's portés a cap ni empresa qu'arribés a boi terme!

No, no vaig fer-ne cap cabal d'aquelles paraules d'en Granados pronunciat amb el mateix defalliment amb que tantes per l'estil n'hi havia sentides pronunciat; però are, que la realitat brutal, coga, en forma d'enginy de guerra, ha vingut a donar-li la raó, ah, com ressonen, persistents, obsessionants en les meves orelles! Em sembla sentir-les a totes hores, em sembla sentir aquella veu apagada murmurar... hi deixaré els ossos.

Que'l preocupava d'aquella manera la seva salut bastant primparada que s'esfereia davant d'un viatge tan llarg com ericat d'emoció i de perills? «Era el terror de la guerra, dels submarins, de les mines? Jo crec fermament qu'era aquest últim terror el qui el dominava.

Després del èxit obtingut per «Goyescas» a Nova York se li oferia la perspectiva de que se li representessin a Londres. Aquesta va esser una de les causes que van decidir-lo a passar a Inglaterra, a ficar-se a la gola del lleop. An això degué unir-se la conveniència de passar per París i potser sobre tot—i opino qu'aquest devia ser el motiu principal que li feu canviar l'itinerari del seu retorn—la il·lusió d'arribar a Barcelona a últims de març en lloc d'arribar-hi a últims de abril com hi haguera arribat si hagués pres el trasatlàntic que'l devia conduir directament al nostre port.

Perque cal recordar que a primers de maig devia embarcar-se novament per Buenos Aires per dirigir els ensaigs de «Goyescas» que devien estrenar-se a primers de juny en el Teatre de Colón.

No era igual poguer passar per a Barcelona entre els seus fills i els seus amics, en lloc d'una miserable setmana! Qui no la comprendrà la febre que devia esperonejar-lo?

I pensar qu'ha sentit imbècils—i malvats—que s'atreveixen encara a exclamar fredament davant del crim qu'ens priva d'un artista com En Granados:—«Ah, seva es la culpa! Qui'l feia anar a Inglaterra... Ja se sab, és la guerra!

(Si; hi han homes—diguem-ne homes—que d'això en diuen, iguerral!) No és cert lector, que també l'has sentida tu aquesta exclamació tan repugnant, tan infame?

Quin fàstic!... i quina vergonya!

AEQUA MESTRES.

Per l'amic, per l'artista

Homenatjar la memoria de l'amic, de l'artista? Com?

Quines paraules poden haver-se inventades els homes, prou fortes, prou vibrants per expressar aquesta mena de sentiments?

Quan ens sembla haver-ne trobada una, la recordança d'un fet la destrueix. Pot més el fet viscute que la paraula deleitosa.

La quietut és un homenatge; la quietut és una lloança; la quietut és penyor d'una amistat i una admiració inquebrantables.

Oh! dolor, oh! complicitat! quin dia serà aquell que trobis justa la paraula que t'expressi. Però el dia que siguis expressada per la paraula, seràs tan forta com ho ets are? no t'esvairàs darrera el mot?

Calma't esperit, ves recordant, i calla. Admira i plora plé de beatitut; plora i lloança, és sols lo que pots fer en bé d'una amistat perduda.

El temps i les generacions a venir, farán tasca més profitosa.

Ara, no ploris més.... somriu! La mort no és tan terrible cosa. El poeta viurà sempre en la seva obra.

Somriu esperit, somriu, lloança i calla!

ADRIÀ GUÀL

LA TRAGEDIA

Veus aquí la gran tragedia. L'artista ha anat treballant sense descans durant els anys de la joventut i de la maduresa. El fruit del seu treball ha estat inferior al que ell se creia. Ha sentit pel seu voltant clamors d'èxit, ha saborejat moments de immortalitat. Ha rebut l'homenatge de la seva gent, l'admiració del seu poble que és, sinó la més alta, la més pura. Però l'artista ansiava alguna cosa més que això. Una ascensió gloriosa cap a coses desconegudes, cap a terres llunyanes, cap a públics estranys. I per arribar en aquest ideal anys i més anys, i estudi, i esforç, i lluita, i treball i esperança, molta esperança.

I ve el dia que aquest ideal es torna una bella realitat. Aquí i allí clamors de triomf. I l'obra elaborada lentament, pensada llargament, fruit d'una maduresa de inspiració que ha costat tants esforços d'assolir, és aclamada per aquell públic estrany del somni, i cap a les terres llunyanes l'artista se'n va a veure palpablement el seu moment de gloria.

I are la més crua de les tragedies. La mà brutal, un destí de crudeltat que li roba la vida, que mata en flor l'il·lusió de tota una vida, que desfà la realitat del bell insomni. I per la mort inhumana, allí, en agües estrangeres, en mars llunyanes, lluny dels fills, al costat de l'esposa, l'artista caigut en el gran sepulcre amb totes les ambicions, amb la gloria aconseguida i apenes tastada! Es hora que'l seu poble llençi unes flors de record cap an aquelles agües tràgiques que des d'aquí imaginem vermelles de sang ignoscença...

J. MASSÓ VENTÓS

Llorers, honors, corones, gran renom, fama a desdir, te tribularen en els teus breus passos per la terra; què't puc oferir jo, pobre de mi; què't puc oferir més aprop de l'immensa tomba, que avui amaga les teves mortals despulles? Res, res més que un religiós silenci, envoltat dins l'espant que'l cor me glaça, ensemps que mon greu dol al plorar, la dissort que per sempre de nosaltres l'arrabassa.

A b Deu sias i a Deu prega per nosaltres.

F. DE P. SANCHEZ GAVAGNACH

La mort de l'Enric Granados i la seva digna esposa, potser no ha omplert d'indignació tot el cor de Barcelona. Encara hi ha qui diu, excusant als que'ls mataren, que en temps de guerra: ja se sab... que's passen per als perills de mort, per més que se sigui d'un país neutral, si es navega en vaixells de nacions bel·ligerants.

Oh! Això és horrorós! Sembla impossible, tinguis les idees que's vulgui, que hi hagi persones amb tant mals instints que, davant de la pèrdua d'un compatriota il·lustre com fou En Granados, sois se'ls acudeixi fer aquelles manifestacions tant... acomodaticies.

Pobra terra, la que no plora i no s'indigna tota, veient com van segant la vida dels seus fills, per humils i modestos que siguin!

IGNASI IGLESIAS

Descança en pau amic de l'ànima! Artista exquisit, descança en pau!

El bes que'm donares de despedida quan, amb marxa feixuga el vaixell se t'enduia a llunyanes terres en busca de la realització dels teus ideals de música honrat, d'autor intensísim, i que la dissort no ha volgut qu'en tornessis, el sentiré sempre; fins que en el cel pugui tornarte'l.

No deixaré mai d'estimar-te. Guardaré sempre per la teva obra la més devota veneració.

Durant llarg temps, per a tu i per a la teva dolça companya dirigiré a Deu les meves oracions.

Descança en pau bell company d'infantesa!

Amic de l'ànima, exquisit artista, descança en pau!

D. MAS I SERRACANT



ENRIC GRANADOS

Avui dediquem a la memoria de l'eximí mestre i gran patriota, la nostra coral ofrena.

I a mida que l'anàvem teixint, la admiració ens correnia, veient en lo indefinit l'acte sublim de l'immortal Granados que davant la pèrdua, per la brutalitat del militarisme germànic, de la dona amada li ofereix en sa defensa la seva vida gloriosa que com a catalans era tota nostra.

La guerra ha tingut sempre en contra seu tota la nostra vehemència. Però remint en compte el dret internacional que la mala passió no ha sigut encara del tot extingida, havia procurat, per quan la guerra fos un fet, vestir la seva acció d'un cert respecte al pròxim.

Més així sols podia ésser tingut en compte pels homes de cor que procuren amorosir el mal instint originari; mai podiem tenir-ho en compte qui ha erigit en ideal la catèrica, la raó de la força bruta.

Nosaltres com a homes despresos fins de nostres simpaties, davant d'aquestes contínues brutalitats comeses, pels alemanys, ens sentim vibrà d'indignació, i en nosaltres tot Catalunya aon el nostre hi té franca acollida i de peu dret impreguem la més forta maledicció en contra de la raça que sembla de dol tota la Humanitat.

Amb la mort de Granados, la música espanyola contemporània ha perdut una de les seves més fortes personalitats.

El nostre plorat artista no sentia la música catalana; la severitat d'aquesta no encaixava en el modo d'ésser de Granados ni en son temperament, tan marcadament romàntic, més, en canvi, era verament extraordinari en l'expressió del sentiment de l'Espanya meridional. Aquesta, per dissort, ha perdut el seu cantor, i l'art universal un dels seus fills més il·lustres, un dels poquíssims artistes sincers, únics que poden titular-se artistes.

J. LAMOTE DE GRIGNON

«El Teatre Català» an en Granados:

S'ha publicat el número 216 d'«El Teatre Català», dedicat al mestre Granados, que és molt interessant.

Ell i Ella

Era jove ieta, era hermosa, tenia la boca com una cirera escarlata i en els ulls la riolera candidesa del cel. Se deia Ampar Gal...

Era igualment jove, tenia el front ample, la mirada com perduda en un més enllà i una palidesa de Crist somnador. Se deia Enric...

Se conegueren... S'estimaren... I en un matí de sol i de cants d'aucells sagellaren el seu amor etern en un abraç en el que hi posaren còs i ànima...

La vida triomfava en aquell abraç que res podria ja desfer.

Retornar a Barcelona... A «casas»! Vora els fillets del seu cor... Altra vegada a la llar familiar, amable i bella i reconfortadora, aon cada objecte és un record i cada record és un troç de l'ànima...

Retornar quan la Primavera és arribada, quan la naturalesa fecundada per tot un hivern esclata en flors, en fulles, en tonalitats, i el sol és més ardent i el cel més blau, i salten els aucells de branca i els insectes de flor en flor, en un «Resurrexit» de vida, de vibració, de llum...

Retornar quan la Primavera de la vida era per a ells també arribada. Quan el llor de la Gloria i les roses florides de l'Amor triomfant, formaven una garlanda única que, Ell i Ella, aspiraven junts, en la suprema ubriaguesa d'un sol espasme...

Bell apoteosi d'Amor i de Gloria a la tragedia dolorosa de l'artista que havia lluitat, que havia sofert, però que per l'excel·lència meravellosa del seu geni triomfava al fi gloriósament...

Mai la Primavera havia sigut més fecunda i generosa per Catalunya.

Era la mateixa Gloria la que floria en els jardins de la nostra terra.

Somniar, lluitar... Tornar a somniar, tornar a lluitar... Les espines del camí endinzant-se en la propia carn, les il·lusions assassines endinzant-se com punyals en la propia ànima. Tot el calvari dolorós de l'artista en la ruta de l'enamorada parella...

I quan el triomf esperat amb llàgrimes, amb rebeldies, amb sacrificis, arriba al fi sorollós i indiscutible; quan la fama somniada teixeix corones al Geni i el sol de la Primavera és auriola per la seva gloria, oh! aleshores la fatalitat malestruga se complau en posar un final de tragedia al venturós idilli de l'enamorada parella...

Deu, Deu, no és el més gran dels crims aquest?

Diries que'l mar, breçol de tota armonia, s'ha sentit gelós d'una ànima que passava plena també d'armonies noves i ha volgut fer-les seves. I aixís, potser, quan en el misteri de la nit escoltin els mariners les veus inconegudes del mar, les cançons de la sirena que reposa sobre les penyes, trobaran en elles quelcom com un alé de humanitat, l'elegia d'una ànima morta en plena floració de bellesa, la tragedia d'un idilli estrocnat que deixarà mar enllà els seus fruits amargats per etern dolor...

Ell i Ella baixaren abraçats al fons del mar.

Ni la mort havia pogut desfer aquell abraç que sagellà un dia el seu amor etern.

CASSIMIR GIRALT

Estimava particularment an En Granados, apart la seva incomparable i personalíssima manera de tocar el piano i son jo suau i colorit, la poesia tan característica de ses composicions, especialment pianisques, que'l feien, sens discussió, després de l'Albéniz, el cap de l'escola típica musical espanyola.

El meu més sentit homenatge al gran pianista, a l'il·lustre compositor i a l'estimat amic.

JAUME PARISSA

Lamento en el fons de l'ànima la perduda d'en Granados.

A. NICOLAU

L'obsessió perduda

Drama de llegenda, tragedia de nit, lluites sens armes, de tot hi ha en aquestes supremes sensacions de terror i malestar que a voltes invadeixen el nostre esperit, tot recordant extraordinàries epopeies modernes que la fatalitat, sempre injusta i cruel, ha volgut fer-nos participar tal vegada per a posar a prova la inconsistència de la nostra ambició i orgull.

I es que per damunt de tota il·lusió i exaltament, s'hi mou i vibra aquella rebel·lió innata, sacrosanta i expressiva, que porta la llum als ulls, la febre al cor i la maledicció als llavis de tots aquells escullits i aventurats que àmen lo nou i transcendental, s'encanten amb tot lo irregular i exorbitant i tenen unes felices interrogacions per tot lo misteriós i original que ha lograt sacudir un xiquet més les fibres sensibles de la seva curiositat.

¿I qui és que no té adintre seu aquesta febre i exaltació, i no porta una mica de flama lluminosa que li fassi més belles i visionàries les hores inquietes del seu viure normal?

I es allavors quan se concentra el nostre esperit, mirant a través d'aquesta flama i tot recordant un pasat que no s'esborra mai, sentim aquelles supremes sensacions qu'ens fan riure o plorar, maleir o divertir-nos; però que sempre, obeint als ressorts imperatius de la voluntat, fan sentir un dolorós sufriment, una punyida forta que sangra poc a poc la nostra ànima torturada.

Era un dia ja llunyà que sentia en les costes braves del nostre mar llatí, un poema rutilant de veritat i fortaleça que sempre mes he portat imprès al fons del cor.

Era una família pobre, de vells pescadors curts pels sols i les serenes, que tots patriarcal i bondadosos posseïen una joia d'immens valor. Era aquesta, una filla com un raig de llum tota esbelta i formosa, que la seva alegre joventut li feia escampar dolls de felicitats i gosadies, i que les seves immenses pupiles blaves,—blaves de tan mirar el mar abançant,—eren divinament atraïentes per tothom que s'hi embadalía i s'hi extasiava.

Un jove vingut del Nord, galant, cavaller i pròdic, era acollit a la modesta casa dels pescadors. El jove era artista, de front ibsenià i paraula càlida, i que amb les cordes del seu violí prodigios i el seu talent i inspiració extraordinaris, conmovia fortament multituds, tenia fermes admiracions que l'admiraven, i la fama universal proclamava gloriós el seu nom i el de la seva patria.

La filla dels pescadors l'estimava delirant, amb gelosia. L'artista la volia an ella amb idèntica afecció, amb un neguit igual, enmillant-se en els seus ulls i gosant en els seus braços, perquè era el seu únic ideal, la seva sola inspiració; i degut an ella creixien cada cop més les seves estupendes genialitats i les seves obres maravelloses.

En aquest consorci d'amor i d'art, eren els joves felissos extremadament. En aquell reó de les costes braves, aprop del mar bramulant que s'cantava eternament la renovació dels dies ells fruien venturosament les delícies benamades d'una existència d'Arcadia, plena de rialles i cançons, amada de plahers i lluminats, jurant-se cada dia estimar-se més, eternament junts i eternament felissos...

Ell brotava composicions enlaïrades i sentimentals, pures melodies vibrants d'imaginació i ardiment, qu'el mar, la naturalesa tota, i sobre tot la amor d'ella, les omplien d'austeritat i bellesa, profundament càlides i solemniales, transformant aquelles composicions en himnes homèrics, cants de vida i unció, ofrenes sacralíssimes de idealitat i magnificència que demostraven, quan les interpretava el diví artista, que solsament en les acertades inspiracions del amor i la naturalesa radica la verdadera veritat del art i la felicitat absoluta.

A aquestes obres, i aquest honor, i aquesta gloria, era tot per ella, per la seva enamorada, per la dona dels seus amors i els seus anhels, i ella li pagava amb més fe, amb més bondat, amb més sumisó i constància.

Un dia l'artista va fer-se al mar, damunt d'una barca anava a esperar als pescadors. Passaren hores i el mar se esvalotà; els pescadors tornaren i l'artista no's veia en lloc. Se desencadenà el temporal, els llamps cicquejaven en l'espai, les aigües bramaven, i presos d'exaltació i voluntat, els braus pescadors, totes les gents de

NOTICIES

OBITUARI.—Així morí en aquesta ciutat, víctima de traidora malaltia, en Josep Olivart, pare del nostre benllobut amic el ferm nacionalista en Josep Olivart. Era el difunt apreciat per totes les persones que'l tractaven, per les seves excel·lents dots d'honorables i laboriositat.

A la seva desconsolada vídua, filla i de més família, i d'una manera particular al nostre estimat amic Olivart, els hi endresem l'expressió més sincera del nostre sentit condol.

El senyor President de la Cambra de Comerç i Navegació d'aquesta ciutat, amb motiu de varies consultes que se li han fet aprop d'un denominat «Registre de l'Exportació Espanyola per al foment i extensió de la producció nacional», ens prega que fem públic que dit Registre no té absolutament res que veure amb la esmentada Corporació, la qual agrairà quants dades se li comuniquin sobre el particular per a procedir en conseqüència.

Extenció la seva obra social. La Secció de beneficència de l'Ateneu Obrer del districte segon, Mercaders, 38 i 40, ha establert una Borsa de Treball, a la que per consegüent poden acudir tots els demanadors de treball.

Hores de despatx: de 10 a 12 de la tarda i de 2 a 4 de la tarda.

L'entitat benèfica d'infants que patrocina l'esmentada Secció Benèfica, després dels brillants èxits obtinguts durant la present temporada, s'ofereix per a donar representacions a totes aquelles entitats de Barcelona i de fora que ho desitgin. Per a detalls dirigir-se per escrit a la Secció.

Al mateix temps es fa arribar als autors d'obres de caràcter infantil, es serveixen remetre les seves produccions i

més prompte possible a la Secretaria de la Secció per a que degudament estudiades puguin posar-se en escena.

La benèfica Agrupació de Quatre «La Il·luminació» surtirà aquest any amb una nodrida orquestra a obsequiar a moltes distingides famílies de la bona societat Barcelonesa amb les tradicionals «Caravel·les».

El pròxim diàluns dia 24 del corrent a les onze del matí el president de l'Institut d'Ingenyeria, don Sebastià Farrés, donarà una conferència, dedicada a l'Agrupació Tècnica del març, especialment per als professors que dediquen a l'ensenyança del sistema Garriga, sobre el tema: «Ingenyeria catalana comparada».

S'ha cursat a Madrid, el següent telegrama:

«Excmo. Sr. Conde de Romanones.—

Adhucendos activas gestiones Federación Agrícola Catalana Balear, a que pertenecemos, venimos obligados insur cerca vuestro necesidad acceder justísima aspiración agricultores obtener sueldo a precio razonable. Cunde indignación entre agricultores, cuya única esperanza cifran en Su Magestad como primer agricultor Reino.

Por Nuevo Gremio Agricultores y Jornaleros Sabadell. Presidente, Tarrida».

L'Associació «Defensa Barcelonista» ha acordat, per a contribuir al major èxit de l'Exposició Monogràfica del Treball a domicili organitzada pel Museu Social d'aquesta ciutat, presentar-hi una instal·lació completa d'això que referent a dita matèria pugui trobar-se a l'esmentada ciutat.

Per a dur a la pràctica dit acord, s'han nomenat comissions, una de senyores i

altra de senyores, i una de socis, les que començaran ben prompte els seus treballs a fi de lograr que l'instal·lació sigui digna de la barriada on el treball a domicili hi està generalitzat.

Les Lligues de senyores catòliques de Bèlgica i Polònia austríaca s'han dirigit a la Lliga de senyores per a l'Acció Catòlica de Barcelona, demanant es procuri remeiar en lo possible la misèria situació en que's troben els esmentats passos corresponents als dos bandos belgermans.

Responent amb l'interès que l'assumptu mereix i a l'objecte de promoure accions que produixin un resultat positiu, s'ha format una comissió composta de les senyores marquesses de Marañón, Soto Hermoso, Monsolís, Biondel, Villanueva, Julià i San Antonio, condeses de Santa Maria de Sans i de Lavern; Baroneses de Maida i Salillas; senyores Vda. Boada, Vda. Martorell, Sijar, Topete de Vidal, Garces de Martí, Ribas de Dolsa, Vda. Monnegal Marañón, Despujol, Loli, Bofill, de Pons, Bertrand, Llorach de Mercader, Planas de Garriga, Moraleda de Arnús, Bosch i Labrés, Delás, Vda. de Ribas, Balaguer, Andrea de Munne, Sitja de Maristany, (Rafela i Raimonda) Caparró, senyores Serri, Bosch i Alsina, Monnegal, Boada, Ferrater, (I i N.), Polly Vidal, de Bosch (R. i M. L.) Mimi Pons i Martí.

Dita junta auxiliar a quin cap figura la entusiasta senyoreta Isabel Llorach, ha comentat ja els treballs preliminars per a organitzar una serie d'actes i festeigs amb els quals arbitrar recursos per a remeiar algo la misèria situació d'aquells pobles que mans devastats per la guerra que asola el món.

El prop vinent dissabte 29 del corrent tindrà lloc en l'espai local de la Bohemia Modernista un gran ball organitzat per dependents de comerç i dedicat a les dependents i modistes.

Han començat a repartir-se les invi-

tacions, cartells, etc., tot lo qual es en català i de molt bon gust.

Els preparatius fan esperar un ball del tot esplèndid i lluit.

Butlletí Comercial Borsa de Barcelona

Operacions

Exterior 00'00, Nord 74'30 00'00 Alacant 73'10 Andalus 61'50 Orens 00'00 Plats 00'00 Filipines 00'30 Mercantil 00'00 Colonial. 54'35 fi de abril.

De tres a quatre de la tarda es feren a Llotja els següents canvis:

Interior 4 per 100 A.	76'60
Idem B.	76'60
Idem C.	76'60
Idem D.	76'60
Idem E.	76'60
Idem F.	76'60
Idem G.	76'60
Idem H.	76'60
Idem I.	76'60
Idem J.	76'60
Idem K.	76'60
Idem L.	76'60
Idem M.	76'60
Idem N.	76'60
Idem O.	76'60
Idem P.	76'60
Idem Q.	76'60
Idem R.	76'60
Idem S.	76'60
Idem T.	76'60
Idem U.	76'60
Idem V.	76'60
Idem W.	76'60
Idem X.	76'60
Idem Y.	76'60
Idem Z.	76'60

Municipi.	00'00
dem semestre.	85'75
dem ser. A. B. C. 1905.	00'00
dem 1907 D.	00'00
Idem ampliació 1912 B.	00'00
Idem serie E. 1912	81'00
Idem id. F.	00'00
Idem Aixampils 1899	00'00
Idem Aixampils 1907	84'15
Idem idem 1911.	83'00
Idem idem 1912.	00'00
Idem ampliació 1913. B.	00'00
Idem idem 1916. B.	00'00
Idem Sarria.	00'00
Diputació	00'00
Idem serie B.	00'00
Mancomunitat	00'00
Bonos Exposició d'El. Eléctriques.	00'00

Obligacions

Nord (Prioritat).	00'00
Lleida a Reus.	83'35
Villalba a Segovia.	82'25
Almansa, 4 per 100.	00'00
Nord 4 per 100 (Ocas).	00'00
Sant Joan.	71'00
Aisínia.	87'85
Almansa (adheridas).	00'00
Alacant 4 per 100 A.	87'00
Idem 4 i mig per 100 B.	76'75
Idem 4 per cent C.	88'35
Idem E.	47'00
Roda a Reus.	52'45
Frances 2 1/4 1878.	00'00
Orens.	19'00
Cáceres.	00'00
Andalusos.	00'00
Secundaris.	96'25
Port de Barcelona.	00'00
Id. Melilla.	00'00
Ebres 5 0/0.	10'00
Bons Construcció Naval.	00'00
Carbons de Berge.	00'00
Aslants.	88'25
Gas Eléctricitat E.	79'00
Id.	00'00
Eléctriques 4 per 100.	00'00
Idem 1912 5 per 100.	00'00
Societat Valenciana d'Eléc.	00'00
Ergia Eléctrica.	95'25
Trasatlántiques, 5 per 100.	00'00
Tranvies 4 per 100 General.	00'00

ACCIONS COMPTAT

Nord.	00'00
Alacant.	85'75
Orens.	00'00
Andalusos.	00'00
Plats.	00'00
Colonial.	81'00
Telefons.	00'00
Mercantil.	00'00
Gas E.	84'15
Filipines.	83'00
Obras i Construccions.	00'00
Banc de Barcelona.	00'00
Ebres.	00'00
Espanya Industrial.	00'00
Pavimental i Construccions.	00'00
Hulera Espanyola.	00'00

Publicacions rebudes

Hem rebut el número dotze de la revista «La Argentina», orgue oficial de la Societat «Jovenut Argentina».

Ens congratulem sincerament de l'aparició de la simpàtica revista, creada exclusivament per a estrenger les relacions inter-argentinies.

An aquest número s'hi dona compte detalladament de la conferència que fou bre l'acció dels catalans en les Repúbliques del Plata, va donar al Centre Nacionalista Republicà el nostre malagratat amic i company en M. Balmes Jordana, naufragat amb el «Príncipe de Asturias».

Hi han uns elogis fervorosos que hauríem molt a l'escriptor desaparegut i diuen molt en favor d'aquesta revista.

Imp. d'EL POBLE CATALA, Est. 15.

FESTIVITAT DE PASCUA GRANS MAGATZEMS DAMIANS

PELAI i TALLERS

Porcelana de Sevres i altres classes. — Bronzes. — Marmols i demés objectes d'art. — Joieria. — Plateria. — Bisuteria. — Vans. — Paraigües. — Bastons. — Devocionaris. — Llaços de primera comunitat. — Flors, etc., etc.

ORFEBRERIA RELLIGIOSA. — IMATGES

INAUGURACIÓ de la secció de Gaixes de luxe i Bombons, articles propis per a bodes i bateigs

Gran assortit en Llampars de tots estils
Secció d'articles del Japó, Sport i Vialge, Mobles
— fantasia, Llits de metall, Gavies —
Seccions de Bateria de Cui na, Loza Porcelana i Cristalleria — Pianos combinats: Fonògrafs: Discs, etc.

EXPOSICIÓ I VENDA DE
cent mil berrets de palla a 1'85 pessetes

Les injeccions, els lavatges, el sàndal i arheol solen retraçar la cura de la purgació, semblant primer que va bé, però al deixar-los tornen el flux, i en general, sols entretenen la cura. Amb les especialitats PARADELL en pocs dies se logra la cura completa.

FARMACIA PARADELL Comte de l'Assa 1, 23 BARCELONA.

PIANOS I HARMONIUMS de llugar, des de 8 fins a 15 pessetes al mes Carrer del Bruc, núm. 78, entresol, primera

Volou preparar aigua de ferro? Compru un frasc de Ferruginosol Canals

Contra l'anèmia, Clorosi, mal d'estómac i vòmits

VENDA: Centres d'especifics i Farmacies

Sikeral CANALS

Rei dels espumosos

No conté Sacarina. — És el millor refrescant. — Demaneu-lo en tots els Bars i botalleries

AL POR MAJOR: DIPUTACIÓ, NÚM. 139 Laboratori

Esqueles mortuories: se n'admeten fins a les dues de la matinada

Preus de subscripció:

Barcelona el mes 1'00 Ptes.
Espanya trimestre 4'50
Estranger 9

El Poble: Català

Diari Federal Nacionalista Republicà

Butlletí de subscripció

Don _____

de _____ carrer _____ núm. _____

se suscriu per un trimestre començant e dia _____ de _____

de 1916.

FIRMA _____

NOTA: Per a suscriure's enviar el present butlletí a l'Administració d'EL POBLE CATALA, acompanyant l'import de la subscripció en lliurança de fàcil cobrament

CICLES

SANROMA

Els més sòlids i lleugers

Telefon 1443
Balmes 62
BARCELONA



TOS Aixarop Sabaté

(BENZO - BALSAMIC)

Curra la tos, bronquitis; evita la fatiga i facilita la expectoració

A l'engrós: Viladot, Rambla Catalunya, 36;
Costa, Passeig de Gracia, 4; Marijé, Pelai, 42; Serra,
Pelai, 9; Segalá, Rambla de les Flors, 4

Venda al detall: Totes les farmacies del món

Bodes i bateigs

Si voleu comprar bosses i capses amb gust i economia, visiteu l'antiga fabrica de capses carrer Sant Pau, 58

TRENCATS

Avis en son obsequi

RETENCIÓ I DURACIÓ RADICAL EN TOTES ESTATS SENSE OPERAR: AMB COMODITAT, RÀPIDA I PERMANENT accepta lo sancionat per la EXPERIENCIA, reconegut per la CIENCIA i la PRÀCTICA

GRAN AVENIMENT, SUMA PERFECTIBILITAT. Essent de fama mundial, ne uia per la ciencia i la eficacia del tractament no operatori del espectre de Ramon. PATENTITZAT I ENALTITZ DAVANT DELS TRIBUNALS DE JUSTICIA seria temeritat combinar solament aquell que volgués sense la cura i la operació recelives sense molèsties i únic gast: se troben el exament de detall dels solutes, s'afirmen perills, bastant-lo-hi dirigirse al Institut d'Español de Ortopedia Abdominal que, tenint la privilegia las creacions Ramon (sic) p'asta d'una despa de Punic, rel i l' verdat r PROTOTIP DEL TRACTAMENT NO OPERATIU DE LES AFECIONS ABDOMINALS: trencatura, relaxacions, dilatacions, albuginament de ventres, etc. Ed. del completi com rapidament obtingut. Despatx: CARNÉ, número, 38, primer pis. BARCELONA. De uia gratis follet in tractu.

BATALLA Societat Anònima

Vins, alcools i conyac. - Exportació i detall. - Representants de la casa M. Lorenzo de Cazalla, anissats i conyac

BODEGUES i DESPATX: Marquès del Duero, números 206 i 208
Telèfon número 6,177. - BARCELONA